

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12506/2022
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против тужене Република Србија, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, чији је заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 155/22 од 03.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 155/22 од 03.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 155/22 од 03.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 155/22 од 03.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 18362/19 од 22.09.2021. године, којом је тужена обавезана да тужиоцу за период од јануара 2019. године закључно са децембром 2020. године исплати појединачно опредељене новчане износе са законском затезном каматом ближе означене у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и трошкове парничног поступка у износу од 81.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, а тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиоца за накнаду штете за период од јануара 2019. године закључно са децембром 2020. године, у чињенично-правној ситуацији да је тужиоцу решењем Скупштине општине Призрен од 19.06.1989. године признато својство мирнодопског војног инвалида VI групе са 60% инвалидитета почев од 31.03.1989. године, да је тужена редовно исплаћивала инвалиднину за фебруар 1999. године и од 28.08.2007. године до 01.11.2010. године, након чега је престала, те је у смислу члана 172. Закона о облигационим односима одговорна за штету коју је њен орган проузроковао тужиоцу, јер је била у обавези да тужиоцу исплаћује припадајуће месечне износе инвалиднине све док за то постоје законом прописани услови, а тужена је супротно томе, без оправданог разлога престала са исплатом накнада као стеченог права, чиме је тужиоцу причинила штету коју је дужна да надокнади.

Имајући у виду да је у примени материјалног права правноснажно одлучено у складу са пресудама овога суда у предметима у којима је одлучено о тужбеним захтевима који се заснивају на битно истом чињеничном основу, у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Врховни суд је оценио да у парници овог предмета спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Такође, наводи тужене о чињеничном стању не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 22.08.2019. године, а преиначена 11.02.2021. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по

средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, изјављена ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**